ನೇಸರು

ತಿಂಗಳೋಲೆ

₹ 5/-

PAGES 20

DECEMBER 2022 | **Nesaru Tingalole** | **Vol. XL - 12**

ಹಿಂದೂ, ಹಿಂದುತ್ವ, ಹಿಂದೂ ನಡೆವಳಿಕೆ

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ

THE MYSORE ASSOCIATION, BOMBAY

393, Bhau Daji Road, Matunga, Mumbai - 400 019. | Tel.: 2403 7065

Email : mysoreassociation.mumbai@gmail.com

ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ – ಕನಕ ಜಯಂತಿ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಹಾಗೂ ಕನಕದಾಸರ ಜಯಂತಿಯ ಮೆರುಗಿನಲ್ಲಿ ಅಸೋಸಿಯೆಷನ್ ನವೆಂಬರ್ 12, 2022 ಸಂಜೆ ಒಂದು ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಸಂಗೀತ ವಿದುಷಿ ಶ್ಯಾಮಲಾ ರಾಧೇಶ್ ತಮ್ಮ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ನುರಿತು ಬಂದಿರುವ ಹಲವಾರು ಸಂಗೀತಗಾರ್ತಿಯರನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀಮತಿಯರಾದ ಜ್ಯೋತಿ, ಗೀತಾ, ಪೂರ್ಣಿಮಾ, ಅಹಲ್ಯಾ, ಮನೋಹರಿ, ಜಯಶ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಇಂಪು ದನಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾಮಲಾ ರಾಧೇಶ್‌ರ ಮುನ್ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಕನಕದಾಸರ

– ತಲ್ಲಣಿಸದಿರು ಕಂಡ್ಯಾ
– ಈ ಮಾಯೆಯೊಳಗೋ
– ಇಷ್ಟು ದಿನ ಈ ವೈಕುಂಠ
– ಅಂಬುಜದಳಾಕ್ಷಗೆ ಮಂಗಳ

ಹಾಡುಗಳನ್ನು ತಾಳ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಒಡಗೂಡಿ ಒಂದೇ ದನಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದು ಕನಕದಾಸರಿಗೆ ನಮ್ಮ ನಮನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡಿಗರ ಎದೆಯನ್ನು ಕುಣಿವಂತೆ

–ಜಯ ಜಯ ಜಯಹೇ ಭುವನೇಶ್ವರಿ
– ಕಲಾರಸಿಕ ಸಾಗರಕೆ
– ಬನ್ನಿ ಬಾನೆಲೆವರೆ ನಮ್ಮ ತೋಟಕೆ
– ಯಾರ ಕರುಣೆಯೋ

ಎಂಬ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು.

ಆ ಸಂಜೆ ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೇಗೆ ಕಳೆಯಿತು? ಎಂದು ಬಂದವರೆಲ್ಲಾ ಹಿಗ್ಗಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಣುಶಕ್ತಿ ನಗರದಿಂದ ಬಂದ ಅಣು ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರು.

ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ನಲ್ಲಿ "ಬರೀ ಎದೆ ತುಂಬಿದರೆ ಸಾಲದು, ಹೊಟ್ಟೆಯೂ ತುಂಬಬೇಕು, ಆಗ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಕುಣಿದಾಡುತ್ತದೆ" ಎನ್ನುವಂತೆ ಸಂಜೀವನ ಸಂಗಡಿಗರು ಮಾಡಿದ ಊಣಿಸನ್ನು ತಿಂದು ತಣಿದರು.

ಇಂತಹ ಸಂಜೆ ಎಂದೂ ಮರೆಯಲಾಗದ ಸಂಜೆ.

ಜೈ ಕನ್ನಡ ಮಾತೆ

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ನೇಸರು ತಿಂಗಳೋಲೆ

ಸಂಪುಟ 40 ಡಿಸೆಂಬರ್–2022 ಸಂಚಿಕೆ 12

ಗೌ. ಸಂಪಾದಕರು
ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್
***

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ:
ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ್
ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ
ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್
ಗಣಪತಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ
ನೀಲಕಂಠ
***

ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರತಿನಿಧಿ
ಎಂ. ಎ. ಎನ್. ಪ್ರಸಾದ್
***

ನೇಸರುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಲೇಖಕರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಅಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ.

– ಸಂ.

The views expressed by the contributors in this journal are theirs and not of the Association and the Association is not in anyway responsible for the same.

\- Ed.

****

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ:
ನೇಸರು
ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್
393, ಭಾವು ದಾಜಿ ರಸ್ತೆ,
ಮಾಟುಂಗ
ಮುಂಬಯಿ – 400 019.
☎ 24037065
Email:
Mysoreassociation.mumbai@gmail.com
Website:
www.mysoreassociation.in

ಹಿಂದೂ - ಹಿಂದುತ್ವ - ಮುಂದೇನು?

ನಾವೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆವಿ? ಹೇಗೆ ನಡೆದು ಬಂದೆವಿ? ಈಗ ಎಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೀವಿ? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸದೆ ತಿಳಿಯದೆ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೀವಿ. ಇದು ತಿಳಿಯುವುದು ಬೇಕೇ? ಈ ಧರ್ಮದ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಿಗಬೇಕೇ? ಎನ್ನುವ ಮಂದಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಧರ್ಮವೆಂದರೆ Religion ಎಂದೇ? ಅಲ್ಲ. "ಧರ್ಮ" ಎಂದರೆ ನಾವು ಹೊತ್ತ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ. "ಕರ್ಮ" ನಾವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ! ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ "ಒಬ್ಬ" ಪ್ರವಾದಿ ಇಲ್ಲ. "ಒಂದೇ ಪುಸ್ತಕ"ವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಡೆವಳಿಕೆ ಒಂದೇ ನಮ್ಮ ಗುರುತು. ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರಿಗೂ ಆಗಿರಬೇಕು ಅಂತಿಲ್ಲ.

ಅವರ ನಂಬಿಕೆ ಅವರಿಗೆ, ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ ನಮಗೆ ಆದರೆ ಅವರೂ ನಮ್ಮವರೇ.

ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವವರು ನಮ್ಮವರು, ದೇವರು ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವವರೂ ನಮ್ಮವರೇ.

ಇಂದು ಹೇಗೆ ಆಗಬಹುದು? ಎನ್ನುವುದೇ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ. ಇದು ಹೇಗೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ನಮ್ಮ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಪುರಾಣದ ಕಥೆ ಹೇಳಿಯಾರು.

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಇನ್ನು ಮೂರು ತಿಂಗಳು "ಹಿಂದೂ-ಹಿಂದುತ್ವ"ವನ್ನು ಕುರಿತು ತಿಳಿದವರನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಅವಕಾಶ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಿಗುವುದು ಕಡಿಮೆ. ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

ಸಂಪಾದಕೀಯ ಮಂಡಳಿ

ನವೆಂಬರ್
ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ

ಹೀಗಿತ್ತು ಮಲೆನಾಡು

✍ ಜಿ.ವಿ.ನವಿಲೇಕರ್

(ಈ ದೀರ್ಘ ಲೇಖನವು ಕೊಳವಳ್ಳಿ ಪ್ರಕಾಶನ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ "ನನ್ನೊಳಗಿನ ಮಲೆನಾಡು "ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ)

ಅಡಿಕೆ ಕೊಯ್ಲು (ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವಿವರಣೆ): ಅಡಿಕೆ ಕೊಯ್ಲು ಬಂತೆಂದರೆ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ನಗದು ತರುವ ಸಂಪತ್ತಿನ ಫಸಲು. ಅಡಿಕೆ ಕೊಯ್ಲು ಮಾಡಲು ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ಚಪ್ಪರದ ರಚನೆಯೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲ ಒಂದಿತ್ತು. ಅಡಿಕೆ ಒಣಗಿಸಲು ಬಿಸಿಲು ತುಂಬಾ ಅವಶ್ಯಕ. ಮಲೆನಾಡು ಮನೆಗಳ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಮರ-ಗಿಡಗಳಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಇನ್ನು ಹೊಂಡಗಳಲ್ಲಿ, ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮನೆಗಳ ಅಂಗಳಕ್ಕಂತೂ ಬಿಸಿಲು ಕಾಣುವುದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೧೨ ಘಂಟೆ ಮೇಲೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದೊಡನೆಯೇ ಬಿಸಿಲು ಬೇಕೆಂದು ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಅಡಿಕೆ ಚಪ್ಪರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಅಡಿಕೆ ಚಪ್ಪರ ನೆಲಮಟ್ಟದಿಂದ ಸುಮಾರು ೧೦-೧೨ ಅಡಿ ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದು, ಕೇವಲ ಅಡಿಕೆ ಮರದ ಕಂಬ, ತೋಳು, ಬಾರೋಟಿಗೆ, ದಬ್ಬೆ ಇವುಗಳಿಂದಲೇ ತಯಾರಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಚೆಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಅಭಾವ ಮತ್ತು ಸಂಬಳವೂ ತುಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಚಪ್ಪರದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ದುಬಾರಿ ಖರ್ಚು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಬರುವುದೆಂದು ಮನಗಂಡು ಚಪ್ಪರಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲುಕಂಬ, ಕಬ್ಬಿಣದ ತೊಳು ಮುಂತಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ವರ್ಷ ಕೂಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಸಲಕರಣೆಗಳಿಂದ ಚಪ್ಪರ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅಡಿಕೆ ದಬ್ಬೆ ಮೇಲೆ ವಾಟೆಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಅಡಿಕೆತಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹಾಸಿ, ಮಳೆಯ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಹಾಳೆ ತಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಚಪ್ಪರದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತು. ಅಡಿಕೆ ಸುಲಿದ ನಂತರ ಸುಲಿಬೇಳೆಗೆ ಬೇಯುವಾಗ ಬಣ್ಣ ಬರಲೆಂದು ಅಡಿಕೆಗೋಳಿ ಅಥವಾ ನೇರಲು ಚಕ್ಕೆ ತಂದು ಜಜ್ಜಿ ಹಂಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಹಾಕಿ ಬೇಯಿಸಿ, ಬೆಂದಾದ ನಂತರ ಈ ಚೊಗರನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಡಿಕೆ ಸುಲಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಅಡಿಕೆ ಒಲೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಮಾಡಿ ಹಂಡೆಗೆ ಅಡಿಕೆ ತುಂಬಿ ಎರಡೂವರೆ ಘಂಟೆ ಕಾಲ ಅಡಿಕೆ ಬೇಯಿಸಿ, ಅಡಿಕೆ ಸೋಸಿ ಚಪ್ಪರದ ಮೇಲಿನ ತಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಒಣಗಲು ಹರಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹರಡಿದ ಬೆಂದ ಅಡಿಕೆಯನ್ನು ಮೊದಲ ರಾತ್ರಿ ರಾಶಿ ಮಾಡದೆಯೇ ಹಾಗೆಯೇ ಇಬ್ಬನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ಮಾರನೇ ದಿನದಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಅಡಿಕೆ ರಾಶಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಐದು ಅಥವ ಆರು ಬಿಸಿಲಾದೊಡನೆ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಗೋಣಿಚೀಲಕ್ಕೆ ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಡಿಕೆ ಕೊಯ್ಲು ನಂತರ ಇದನ್ನು 'ಹಸ', 'ಬೆಟ್ಟೆ' ಎಂದು ತರಹೇವಾರಾಗಿ ಹೆರಕಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಡುತ್ತಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿವಾರು ಮೂಟೆ ಮಾಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಜನಾಭಾವದಿಂದ ಈಗ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಹೊಸ ಹೊಸ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ಬಂದು ಅಡಿಕೆ ಸುಲಿಯುವ ಮಿಷನ್ ಗಳು ತಯಾರಾಗಿ ಮಿಷನ್ ಗಳು ಅಡಿಕೆ ಸುಲಿಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಅಡಿಕೆ ಸುಲಿತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾನವ ಶ್ರಮದಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಒಂದಿತ್ತು. ಅಂದಿನ ಅಡಿಕೆ ಸುಲಿತದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ನೋಡೋಣ: ಅಡಿಕೆ ಚಪ್ಪರವಾದೊಡನೆಯೇ ಚಪ್ಪರದ ಅಂಗಳ ಕೆತ್ತಿ, ಗುಡಿಸಿ ಸಗಣಿನೀರು ಹಾಕಿ ಧೂಳು, ಮಣ್ಣು ಅಡಗುವಂತೆ ಹಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾರಿಸಿ ಚಪ್ಪರದ ಅಂಗಳ ತುಂಬಾ ಚೊಕ್ಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಡಿಕೆ ಚಪ್ಪರದ ಕೆಳಗೆ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇರುವುದು ತಿರುಗುವುದು ನಿಷಿದ್ಧವಿತ್ತು. ಅಡಿಕೆ ಸುಲಿತಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸುಲಿಯುವ ಮೆಟ್ಟುಕತ್ತಿ ಹರಿತ ಮಾಡುವುದು, ಮರದ ಮಣೆಗಳಿಗೆ ಮೆಟ್ಟುಕತ್ತಿ ಹೊಡೆದು ಕೂಡಿಡುವುದು, ಚಪ್ಪರಕ್ಕೆ ತಟ್ಟಿಹಾಸುವುದು, ಅಡಿಕೆ ಒಲೆಗೆ ಮಣ್ಣು ಮೆತ್ತಿ ಸಗಣಿ ಬಳಿದು ನವೀಕರಣ, ಈ ಹಿಂದೆ ಬರೆದಂತೆ ಕಾಡಿನಿಂದ ಚೊಗರು ತೆಪ್ಪೆ ತಂದು ಚೊಗರು ತಯಾರಿಸುವುದು, ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊನೆ ತೆಗೆಸಿ ತಂದು ಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಕೊನೆ ಕುತ್ರಿ ಹಾಕುವುದು. ಅಡಿಕೆ ಸುಲಿತಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿ ಬರುವವರಿಗೆ ಊಟ ಕೊಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದ್ದು ಊಟ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ ಸುಲಿತಕ್ಕೆ ಛಳಿಯಿಂದ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಬಾರದೆಂದು ಸೌದೆ ಕುಂಟೆ ಹಾಕಿ ಬೆಂಕಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೆಂಕಿ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ಸುಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಲಿಯುವ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿದೆ. ರಾತ್ರಿ ಅಡಿಕೆ ಸುಲಿತ ಮಾಡುವಾಗ ಸುಲಿತದವರು ಹರಟೆ, ತಮಾಷೆ, ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಮುಂತಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಸಮರಾತ್ರಿವರೆಗೂ ಅಡಿಕೆ ಸುಲಿದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಡಿಕೆ ಅಳೆದುಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ಸುಲಿತ ಸಾಗುತ್ತಾ ಅಡಿಕೆ ಕೊಯ್ಲು ಪೂರೈಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ

ಸುಲಿತದವರ ಅಭಾವದಿಂದ ಮಿಷನ್ ಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಕೆಲಸವೇನೋ ಬೇಗ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಅಡಿಕೆ ಸುಲಿತದ ಸಂಭ್ರಮ, ತಮಾಷೆ, ಹಾಸ್ಯಕೇಳಿ ಈಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸಪ್ಪೆ ಸಪ್ಪೆಯಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸುಲಿತದವರು ರಾತ್ರಿ ಟಿ.ವಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಟಿ.ವಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಅಡಿಕೆ ಸುಲಿತ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ತಮ್ಮಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಕತೆ: ಈ ಮೇಲೆ ಬರೆದಂತೆ ಅಡಿಕೆ ತರಹೇವಾರಿ ಮಾಡಿ ಹೆರಕಿ, ಗೋಣಿಚೀಲಗಳಿಗೆ ತುಂಬಿಸಿ ಸೀಲು, ಹೆಸರು ಹಾಕಿ ಅಡಿಕೆ ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಈಗಿನಂತೆ ಊರೂರಿಗೆ ಅಡಿಕೆ ಮಂಡಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಯಾಯ ಹಳ್ಳಿಯ ಸಾಹುಕಾರರಲ್ಲಿ ಮಲೆನಾಡು ರೈತರ ಲೇವಾದೇವಿ (ಹಣ ಕೊಡು-ಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಹಾರ) ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ೩೦ -೪೦ ವರುಷಗಳ ಹಿಂದಿನವರೆಗೂ ಈ ವಹಿವಾಟಿತ್ತು. ನಂತರ ಅಡಿಕೆ ಮಂಡಿಗಳು, ಅಡಿಕೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ವ್ಯವಹಾರ ಶುರುವಾಯಿತು. ಖಾಸಗಿಯವರಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ವಹಿವಾಟು ವ್ಯವಹಾರ ಸಂಬಂಧ ಈಗ ಸುಮಾರು ೧೫೦ ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯ ನಾನು ನನ್ನ ಪೂರ್ವಿಕರಿಂದಲೂ, ನನ್ನ ಪೂರ್ವಿಕರು ಅವರ ಹಿಂದಿನವರಿಂದಲೂ ಕೇಳಿ ಹಿಡಿದ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಡೆದ ವಿಷಯ.

ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಕೊಪ್ಪ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹರಿಹರಪುರ ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿ 'ಹೆದ್ಸೆ' ಎಂಬ ಗ್ರಾಮ (ಹಳ್ಳಿ). ಇಲ್ಲಿ ೧೫೦ ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆ ಹೆಂಗಸು ಮತ್ತು ಅವಳ ಚಿಕ್ಕಮಗನೊಬ್ಬ ತೀರಾ ಬಡತನದಿಂದ ವಾಸಿಸುತ್ತಾ ಜನರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲಾಯಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಹುಕಾರರ ಮನೆಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಆ ಮನೆ ಸಾಹುಕಾರರು ಈ ಹುಡುಗನಿಗೆ 'ಮಾಣಿ ಅಡಿಕೆ ಕೊಯ್ಲು ಬಂತು. ಅಡಿಕೆ ಮೆಟ್ಟುಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕಮ್ಮಾರಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. (ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿ ಅರ ಹಾಕಿ ಉಜ್ಜಿ ಹರಿತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ 'ಹಣಿಯುವುದು' ಎಂದು ಹೆಸರು). ತುಂಬಾ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲವಾಗಿದ್ದು ಮಲೆನಾಡೆಲ್ಲಾ ಕಾನನಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿತ್ತು. ಹುಡುಗ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ತಗೊಂಡು, ತುಂಬಾ ದೂರ ಫಾಸಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಮ್ಮಾರಸಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಮ್ಮಾರನಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಣಿದು ಕೊಡಲು ಹೇಳಿದ. ಆಚಾರಿ 'ಮಾಣಿ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ದಿನ ಬಿಟ್ಟು ಬಾ. ಹಣಿಸಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ಹುಡುಗ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ವಾಪಸ್ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟ.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರದ ಸಮೀಪ ಬಂಡೆ ಕಲ್ಲು ಕಾಣಿಸಿತು. ಹುಡುಗ ತುಂಬಾ ದಣಿದಿದ್ದ. ಈ ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆಂದು ಮಲಗಿದ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬಂತು. ಎಚ್ಚರಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಮಯದ ನಂತರ ಇದೇ ಆಚಾರಿ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದವನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕತ್ತಿ ತಂದ ಮಾಣಿ ಬಂಡೆಗಲ್ಲು ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದೆ. ಇವನ ತಲೆಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಗ ಸರ್ಪ ಹೆಡೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಣಿ ತಲೆಗೆ ನೆರಳು ಮಾಡಿದೆ. ಈ ದೃಶ್ಯ ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಭಯ ಎರಡೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು ಆಚಾರಿಗೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತವನು ಏನಾದರಾಗಲಿ ಎಂದು ಮಾಣಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಲು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆಚಾರಿ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ದೇ ತಡ ನಾಗಸರ್ಪ ಇಳಿದು ಹೋಗಿದೆ. ಆಚಾರಿ ಮಾಣಿಯನ್ನು ಕಂಡು 'ಹಾ! ಇದು ಸಾಧಾರಣ ಮಾಣಿಯಲ್ಲ' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ. ತಾನೇಕೆ ಎರಡು ದಿನ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಂತೆ ಸತಾವಣೆ ಮಾಡಿದೆನೆಂದು ಹೆದರಿ, ಆ ಮಾಣಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಪುನಃ ತನ್ನ ಕಮ್ಮಾರಸಾಲೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಹಸಿದಿದ್ದ ಮಾಣಿಗೆ ಹಾಲು, ಹಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟು ಇರಹೇಳಿ ಕತ್ತಿ ಹಣಿದು ಕೊಟ್ಟ. ಹುಡುಗ ಕತ್ತಿ ವಾಪಸ್ ತಂದ. ಅಡಿಕೆ ಕೊಯ್ಲು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನೆರವೇರಿತು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಮ್ಮಾರನಿಂದ ಕೇಳಿದ ಸಾಹುಕಾರನಿಗೆ ದಿಗಿಲು ಶುರುವಾಯಿತು.

ಹೀಗೆಯೇ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರಲು ಮಾಣಿ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಮಾಣಿಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನೂ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿ, ಮಾಣಿ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿರಲಿ ಎಂದು ಸಾಹುಕಾರರು ಇವನ ಬಾಬ್ತು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂಜರಿನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಅಡಿಕೆ ತೋಟವನ್ನು ಗೇಣಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಹಾಗೂ ತಾಯಿ-ಮಗನ ವಾಸಕ್ಕೆಂದು ತೋಟದ ಪಕ್ಕ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ತಾಯಿ-ಮಗ ಆ ಗುಡಿಸಿನಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಡಿಕೆ ತೋಟ ರೂಢಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು.

(ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು)

"ರೋಡೋಡೆಂಡ್ ರಾನ್"

✍ ಉಮಾ ರಾವ್

"ಇಟ್ ಈಸ್ ಬ್ಯೂಟಿಫುಲ್... ಅಂಡ್ ಸೋ ವೆರಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್!" ಗೆಳತಿ ಜುಹಿ ಸಿನ್ಹಾ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಆವರಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಪ್ಪು ಗುಂಗುರು ಕೂದಲನ್ನು ಮೆನಿಕ್ಯೂರ್ ಮಾಡಿದ ತನ್ನ ನೀಳ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿಸುತ್ತಾ ಅರೆಗಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ, ತಲೆ ಕೊಂಚ ಹಿಂದೆ ಅನಿಸಿ, ಬಂಗಾಲಿ ರಾಗದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಿದ್ದ ಉದ್ಗಾರ ಅಕ್ಷರಶಹ ನಿಜವೆಂದು ಶಾಲಿನಿಗೆ ಅರಿವಾದದ್ದು ಕಾಲ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಶಿಮ್ಲಾಗೆ ಹೋಗುವ ಹಿಲ್ ಟ್ರೈನ್ ಹತ್ತಿದಾಗಲೆ. ಬೃಹತ್ ಪರ್ವತಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಹಾವಿನಂತೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನೀಲಿ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬೇರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಯುಗಕ್ಕೆ ಹೋದ ಅನುಭವ. ಪಿಕ್ಚರ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದಂತ ಚಿಕ್ಕ ಚೊಕ್ಕ ಕಂದು ಹಂಚಿನ ಸ್ಟೇಷನ್ ಗಳು. ಅವುಗಳ ಸುತ್ತ ರಾಶಿರಾಶಿ ಹೂ ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಹೆಸರು ತಿಳಿಯದ ಹೂ ಗಿಡ ಬಳ್ಳಿಗಳು. ಹಿಂದಿನ ಶತಮಾನದ ದೀಪದ ಕಂಬಗಳು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಫೈನ್, ಒಕ್, ದೇವದಾರು ಮರಗಳು. ಅದರ ಮಧ್ಯೆ ಮೌನವಾಗಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತುಂಡು ಮೋಡಗಳು. ಸ್ಟೇಷನ್ನಳಲ್ಲಿ ಗದ್ದಲವಿಲ್ಲ. ಮಾರಾಟಗಾರರ ಕೂಗಿಲ್ಲ. ಜನಜಂಗುಳಿ ಇಲ್ಲ. ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಸ್ವೆಟರ್ ಮಫ್ಲರಿನವರು ಮಾರುತಿದ್ದ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಚಾಯ್, ಘಂ ಎನ್ನುವ ಕಟ್ಲೆಟ್. ಒಂದು ಸ್ಟೇಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ನಿಂತೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಮುಂದಿನದರಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವ ಹಿಮಾಚಲಿಗಳು. 5 ಗಂಟೆಗಳು ಕಳೆದದ್ದೇ ತಿಳಿಯದೆ ಶಿಮ್ಲಾದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿದಾಗ ಶಾಲಿನಿಗೆ ನಿರಾಸೆ ಆಯಿತು. ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತೇ? ಹಿಂದೆಯೇ ಮುಂಬೈನ ಗದ್ದಲಗಳೆಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತಬ್ದವಾಗಿ ನಿಶಬ್ದ ಪಸರಿಸಿತು. ಪ್ರತೀಕ್ ಜೊತೆಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು... ರೈಲಿನಿಂದಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನೆನಪಾಯಿತು. "ಮನೆವರೆಗೂ ನಡೆದು ಹೋಗಲು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ. ಒಂದು ಗಂಟೆ ಆಗಬಹುದು. ಹಳ್ಳ ತಿಟ್ಟು. ಆದರೆ ಪ್ರಯಾಣದ ಆಯಾಸದ ನಂತರ ಕಷ್ಟ. ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ತಗೊಂಡ್ಬಿಡು. ದುಡ್ಡು ಜಾಸ್ತಿ ಕೇಳ್ತಾರೆ. ಪರವಾಗಿಲ್ಲ... ಸುತ್ತಿ ಹೋಗಬೇಕು.

ಊರಿನ ಮಧ್ಯೆ ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ..." ಹೊರಬರುತ್ತಲೇ "ಹೋಟೆಲ್ ಬೇಕೇ" ಎಂದು ಮುತ್ತಿದವರನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾ ಖಾನ್ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸಾಮಾನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದಳು ಶಾಲಿನಿ.

"ಯಾವ ಹೋಟೆಲ್ ಮೇಮ್ ಸಾಬ್?"

"ಲಾಂಗ್ ಉಡ್ ಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಇದೆ..."

"ತುಂಬಾ ದೂರ... ನೀವು ಹಿಂದೆಂದಾದರೂ ಬಂದಿದ್ದೀರಾ?" ಅನುಮಾನಿಸಿದಳು ಶಾಲಿನಿ. ಇವನಿಗೆ ಹೇಳಬಹುದೇ ತಾನು ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದೆಂದು? "ನಡೆದೇ ಹೋಗೋಣ... ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೋದರಾಯಿತು" ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದಳು. ಅಲ್ಲಿನ ಶುಭ್ರ ಹವೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಚ್ಚ ಹಸಿರು ಅವಳ ಎರಡು ದಿನದ ಪ್ರಯಾಣದ ಆಯಾಸವನ್ನು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬಿಸಿತು. ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಸೂಟ್ ಕೇಸ್ ಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಅವು ಜಾರದಂತೆ ತಲೆ ಮೇಲಿಂದ ಹಾದು ಹೋದ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ಹೊರಡಲು ತಯಾರಾದ ಖಾನ್.

"ಮೇಮ್ ಸಾಬ್, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೋಗೋಣ... ಇಲ್ಲೇ ಚಾಯ್ ಸಿಗುತ್ತೆ.. ಮೊದಲು ಬೇಕಾದರೆ ಕುಡಿದು ನಂತರ ಹೊರಡೋಣ..." ಮುಂಬೈನ ಕೂಲಿಯವರ ಹಿಂದೆ ಓಡಿ ಓಡಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದ ಶಾಲಿನಿಗೆ ಈ ಸೌಹಾರ್ದ ಹೊಸದು. ಪ್ರತೀಕ್ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ " ಇಟ್ಸ್ ಆಲ್ ಸೋ ರೆಫ್ರೆಶಿಂಗ್. ಯೂ ಮಸ್ಟ ಸೀ ಇಟ್ ಟು ಬಿಲೀವ್ ಇಟ್!" ಎಂದು. ದಾಭಾ ಒಂದರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಎರಡು ಕಪ್ ಚಾಯ್ ತರಿಸಿ, ಒಂದನ್ನು ಖಾನ್ ಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಒಂದನ್ನು ತಾನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕುಡಿಯತೊಡಗಿದಳು. ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಚಾಯ್ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಹೊಸ ಚೇತನ ಬಂದಂತಾಗಿತ್ತು. ಹೊರಡುವ ಮುಂಚೆ ಖಾನ್ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ. "ಇಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಏರು- ತಗ್ಗು-ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕಷ್ಟ."

ಹಾಗೆಯೇ ಸುತ್ತಾ ಮುತ್ತಾ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಮನೆಗಳು, ಹೋಟೆಲ್ ಗಳು, ಕಟ್ಟಡಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸುತ್ತಾ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದಂತೆ ಖಾನ್ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಜಾಗದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದ. "ನೋಡಿ ಇದು ರಿಜ್... ಊರಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಿನಿಮಾ ಶೂಟಿಂಗ್ ಆಗಿದೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಾಲ್ ಇದೆ. ದೊಡ್ಡ ಶಾಪಿಂಗ್ ನ ಜಾಗ. ಬಡಿಯಾ, ಸ್ವೆಟರ್ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಗುತ್ತೆ ನೋಡಿ... ನಾಳೆ ನಾಡಿದ್ದರ ಹಾಗೆ ನೋಡ್ತಿರಲ್ಲ. ಇದು ಇಸ್ಕೆಂಡಲ್ ಪಾಯಿಂಟ್".

"ಏನು" ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಶಾಲಿನಿಗೆ ಆಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಪೇಂಟ್ ಮಾಡಿದ ಬಣ್ಣದ ಅಕ್ಷರಗಳು ಕಂಡು ಬಂದಿತು. "ಸ್ಕಾಂಡಲ್ ಪಾಯಿಂಟ್".

"ಸ್ಕಾಂಡಲ್ ಪಾಯಿಂಟ್?". ಅವಳು ಅವನತ್ತ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು. "ನೋಡಿ ಹಿಂದೆ ಅಂಗ್ರೇಜ್ ಲೋಗ್ ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರನೊಬ್ಬ ಅವರ ಹುಡುಗಿ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಲವ್ ಮಾಡಿದ್ದನಂತೆ. ಅವರ

ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ ಆಗ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಇದೇ ಜಾಗದಿಂದ ಓಡಿ ಹೋದರಂತೆ ಈಗ ದಿನ ಸಂಜೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಿತರು ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ..." ಎಷ್ಟು ರೊಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರತೀಕ್ ನೊಡನೆ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೈಹಿಡಿದು ಸುತ್ತಾಡಲು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಕಾಯಬೇಕು... ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋದ ಕುದುರೆ ಸವಾರನಿಂದ ಬೆಚ್ಚಿದಳು ಶಾಲಿನಿ. ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಉಲನ್ ಬಟ್ಟೆಗಳು ತೊಟ್ಟ ಜನ. ಪಿಕ್ಚರ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಮಾರುವವರು. ಸೈಟ್ ಸೀಯಿಂಗ್ ಟೂರ್ ಗಳಿಗೆ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡುವವರು, ಬಸ್-ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯವರು, ಕುದುರೆ ಸವಾರರು, ಜೊತೆಗೆ ಚಾಟ್, ಐಸ್ ಕ್ರೀಂ ಅಂಗಡಿಗಳು, ಹತ್ತುತ್ತಾ ಇಳಿಯುತ್ತಾ ರಸ್ತೆ ಮುಂದುವರೆಯಿತು.

"ನೋಡಿ, ಇದು ಆಕ್ಲೆಂಡ್ ಹೌಸ್ - ಹುಡುಗಿಯರ ಶಾಲೆ, ಈ ರಸ್ತೆ ಕೆನಡಿ ಹೌಸ್ ಗೆ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಆಂಗ್ರೇಜ್ ಆಫೀಸರ್ ಒಬ್ಬ ಶಿಮ್ಲಾದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಹಿಮಪಾತದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಹೀಟರ್ ಮರೆತು, ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದು ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತು... ಅಂಥಾ ಹಿಮಪಾತ ೧೦೦ ವರ್ಷದಿಂದ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ ಮೇಂ ಸಾಬ್.... ಕ್ರಿಸ್ ಮಸ್ ನಲ್ಲಿ ಹಿಮ ಬೀಳುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ದಿಲ್ಲಿ, ಚಂದೀಘಡದಿಂದ ಬಂದ ಜನ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೋದರು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ೬-೭ ಅಡಿ ಸ್ನೋ, ಕರೆಂಟ್ ಇಲ್ಲ. ನೀರಿಲ್ಲ. ಬೆಂಕಿ ಕಾಸಲು ಸೌದೆ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಜನ ಥಂಡಿಯಿಂದ ಸತ್ತರು. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಜನ ಒಂದು ಕಪ್ ಚಾಯ್ ಗೆ ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿ ತೆತ್ತು... ಕೈ ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಹಿಮದಲ್ಲಿ ಹೂತು ಹೋದ ಕಾರುಗಳನ್ನು ಆರಕ್ಕೆ ಮೂರಾಗಿ ಮಾರಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಾಪ ಹಾಕಿ ಹೋದರು,,,"

"ಒಳ್ಳೆ ಗೈಡ್ ಮಾತಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡ್ತೀಯಲ್ಲಾ..."

"ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಬರು ಹೋಗುವ ನಿಮ್ಮಂಥೋರಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತೆ ನೋಡಿ..."

ಖಾನ್ ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ ನಡೆದಿದ್ದ. ಶಾಲಿನಿ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ಮೈ ಮರೆತು ಸಾಗಿದಳು ಹಾಗೇ ಟೂ-ರೂಮ್-ಕಿಚನ್, ಡಬ್ಬಾವಾಲಾ, ೮, ೧೩ ಲೋಕಲ್, ಅಮ್ಚಿ ಮುಂಬೈ ದೂರ ಸರಿಯಿತು ಜನಜಂಗುಳಿ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಹಿಂದಾಗಿ ವಿಶಾಲ ಕಾಂಪೌಂಡುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಬಂಗಲೆಗಳ ನಡುವೆ ರಸ್ತೆ ಸಾಗತೊಡಗಿತು. ಹಾಗೇ ಹಚ್ಚ ಹಸಿರಾದ ದಟ್ಟ ಪೈನ್, ಓಕ್, ದೇವದಾರುಗಳು ಮಧ್ಯೆ ಕಣ್ಣೋಡಿಸುತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಲಿನಿ ಅವಾಕಾದಳು. ಅದೆಲ್ಲದರ ನಡುವೆ ಗರಿಗೆದರಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಒಂದು ಮರದ ತುಂಬಾ ಕಡುಕೆಂಪು ಹೂಗಳು ಅದೇಕೋ ಇದು ಅವಳಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸಿತು. ಆ ಮರವನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಅವಳು ನಿಂತಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಖಾನ್ ಹೇಳಿದ, "ಮೇಮ್ ಸಾಬ್, ಇದು ರೋಡೋಡೆಂಡ್ ರಾನ್ ಮರ... ಈ ಹೂಗಳು ಅಂಗ್ರೇಜ್ ಲೋಗ್ ಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಯಂತೆ. ಇಂಥಾ ಮರಗಳು ಶಿಮ್ಲಾ ತುಂಬ ಇವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಫೌಜಿನವರು ರೋಡೋಡೆಂಡ್ ರಾನ್ ಹೂಗುಚ್ಛಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಡ್ತಾರೆ..."

ಹಾಗೇ ರೋಡೋಡೆಂಡ್ ರಾನ್ ಮರದಿಂದ ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಸರಿದಂತೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಕಂಡು ಬಂದಿತು ಹಿಮಶಿಖರ. ಅವಳ ಎದೆ ಬಡಿತ ತಪ್ಪಿತು. ತಾನು ಬದುಕೆಲ್ಲಾ ಕಾದಿದ್ದು ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಎನಿಸಿತು.

"ಇದೇ ಲಾಂಗ್ ವುಡ್, ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಅಡ್ರೆಸ್ ಇದೆಯೇ...."

ಅವಳು ಪರ್ಸಿನಿಂದ ಅಡ್ರೆಸ್ ಚೀಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟಳು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಡಬ್ಬದಂಗಡಿಯವನ ಜೊತೆ ೫ ನಿಮಿಷ ಮಾತಾಡಿ ಬಂದು ಆತನಿಂದ "ಇಲ್ಲೇ ನೋಡಿ. ಈ ಕಿರು ದಾರಿಯ ಕೊನೆಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ... ಅದೇ ಮನೆ".

ಪುಟ್ಟ ಹಸಿರೆಲೆಗಳ ಮುಳುಗಿಡದ ಬೇಲಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಹಾದು ಹೋದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಜಾರಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ನಡೆದು ಹೋದಾಗ ತೆರೆದೇ ಇದ್ದ ಮರದ ಹಸಿರಿನ ಗೇಟು, ಅದರಾಚೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮರ-ಗಾಜಿನ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಮನೆ ಕಂಡು ಬಂದಿತು. ಗೇಟಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಣ್ಣಗೆಟ್ಟ ಮನೆಯ ಹೆಸರಿನ ಫಲಕ ರೋಡೋಡೆಂಟ್ ರಾನ್"

"ಓ.... ಈ ಮನೆ ಹೆಸರೂ ರೋಡೋಡೆಂಡ್ ರಾನ್" ಶಾಲಿನಿ ಉದ್ಗರಿಸಿದಳು.

"ಹಾಂ ಮೇಮ್ ಸಾಬ್! ಹಳೇ ಮನೆ ನೋಡಿ.... ಹಿಂದೆ ಯಾರೋ ಅಂಗ್ರೇಜ್ ಆಫೀಸರನದಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಅವರೇ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು ಹೆಸರು...."

ಆದರೆ ಪ್ರತೀಕ್ ಬರಿಯ ನಂಬರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನಲ್ಲಾ..... ಮನೆಯ ಹೆಸರು ಬರೆಯುವುದು ಮರೆತಿರಬೇಕು. .... ಹೇಳಿದ್ದ "ಯೂ ವಿಲ್ ರಿಯಲೈಟ್ ಹೌ ಲಕಿ ವಿ ಆರ್ ಒನ್ಸ್ ವಿ ಗೋ ದೇರ್!"

ಗೇಟಿನಿಂದ ಮನೆಯವರೆಗೂ ಪುಟ್ಟ ಕಲ್ಲುಗಳು ಹಾಸಿದ್ದ ಕಾಲುದಾರಿ. ವಿಶಾಲವಾದ ಕಾಂಪೌಂಡು. ಸುತ್ತಲೂ ಹಸಿರು ಮುಳ್ಳು ಗಿಡಗಳ ಬೇಲಿ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುವವರಿಲ್ಲದೆ ಕಾಡು ಕಾಡಾಗಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೂಗಿಡಗಳು. ಅವುಗಳು ಬಿಳಿ, ಕೇಸರಿ, ನೀಲಿ, ಹಳದಿ ಹೂಗಳು. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಾಸಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲಿನ ನಡುವೆಯೂ ಸಿಂಪಡಿಸಿದಂತೆ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಹೂಗಳು. ಮರದಲ್ಲೇ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಮನೆ, ತುಂಬ ಗಾಜಿನ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲುಗಳು, ಪೋರ್ಟಿಕೋದ ಮೇಲೆ ಹಬ್ಬಿದ ವಿಚಿತ್ರ ವಯೋಲೆಟ್ ಬಣ್ಣದ ಹೂ ಬಳ್ಳಿ, ಬೃಹದಾಕಾರದ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪು ತಿರುಗಿದ್ದ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಫಲಕ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿದ್ದ "ಜಾರ್ಜ್ ವೆಸ್ಟ್" ಎಂಬ ಹೆಸರು. ಮನೆಯ ಇನ್ನೊಂದಾಚೆ ಪ್ರಪಾತದತ್ತ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತುದಿಗೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಮರದ ಗೇಟು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಣಿವೆಗೆ ಇಳಿದು ಹೋದ ಕಡಿದಾದ ಕಲ್ಲಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳು. ಆ ತುತ್ತ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಟೆದು ನಿಂತಿದ್ದ ಒಂದು ರೋಡೋಡೆಂಡ್ ರಾನ್ ಮರ... ಅದರ ತುಂಬಾ ಕಡುಕೆಂಪು ಹೂಗಳು...

ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು.....

ನೀನ್ಯಾರಿಗಾದೆಯೋ ಎಲೆ ಮಾನವ?

✍ ವನಜಾ ರಾಜನ್

ಶತ-ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಕಾಣದ ಕೈಗಳು ರೂಪಿಸಿರುವ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಪವಾಡಗಳು ಅಗಣಿತ! ಜೀವ-ಜೀವಿಗಳ ಕೊಂಡಿಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬೆಸೆದುಕೊಂಡು, ವೈಭವೋಪೇತ ಕಲಾಕೃತಿಗಳಂತೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಅದ್ಭುತಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಹವಳದ ಬಂಡೆಗಳ ಮಹಾ ಪರ್ವತಶ್ರೇಣಿ ("**ದಿ ಗ್ರೇಟ್ ಬ್ಯಾರಿಯರ್ ರೀಫ್**") ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಅದ್ಭುತಗಳಲ್ಲೊಂದು.

'ಹವಳ' ಎಂದೊಡನೆ ಅದರ ಆಕರ್ಷಕ ಬಣ್ಣ ಹಾಗೂ ಅದರಿಂದ ತಯಾರಾದ, ಹೆಂಗೆಳೆಯರು ಧರಿಸುವ ಆಭರಣಗಳ ನೆನಪು ಮೂಡುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ 'ಹವಳ' ಎನ್ನುವುದೇನು ಎಂಬು ದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ

ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ ಭೂಖಂಡದ ಈಶಾನ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ 'ಗ್ರೇಟ್ ಬ್ಯಾರಿಯರ್ ರೀಫ್' ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಹವಳ ದಿಬ್ಬಗಳ ಶ್ರೇಣಿ. ಕಡಲ ತೀರದ ಅಂಬಿಗೆ ಸಮನಾಂತರವಾಗಿ ಈ ಹವಳ ದಿಣ್ಣೆಗಳು ಬೆಳೆದಾಗ, ಹವಳದಿಬ್ಬ (ಬ್ಯಾರಿಯರ್ ರೀಫ್) ರಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರತ್ನಗರ್ಭ ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಡಲ ತೀರದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ 'ಬ್ಯಾರಿಯರ್ ರೀಫ್' ನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿರುವುದು 'ಕೋರಲ್ ಪಾಲಿಪ್' ಎಂಬ ಪುಟಾಣಿ ಜೀವಿಗಳು ಎಂದಂದಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಚಕಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ಮಾಂಸಾಹಾರಿ ಪ್ರಾಣಿ. ಆಶ್ಚರ್ಯ ಎಂದರೆ ಅದರ ಬಾಯಿ ಸುತ್ತಲೂ ಮುಳ್ಳುಗಳಿರುವ (ಕುಟುಕುವ) ಸ್ಪರ್ಶಾಂಗಗಳು ಇವೆ(tentacles). ಅವುಗಳ ಮುಖ್ಯ ಆಹಾರ ಪಾಚಿ, ಅಣಬೆಯೂ ಕೂಡಿದ ಕಲ್ಲುಹೂವು ಇತ್ಯಾದಿ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹವಳ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಅತಿ ಮುಖ್ಯ. ಅತಿ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುವಾಗ 'ಜೆಲ್ಲಿ ಮೀನಿ'ನಂತೆ ತೇಲಿಕೊಂಡು, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು, ತದನಂತರ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಸುಣ್ಣದ ಗಡುಸಾದ ಹೊರಕವಚ (shell) ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಪುಟ್ಟ ಪಾಲಿಪ್ ಗಳು ಮತ್ತಿತರ ಸಮುದ್ರ ಜೀವಿಗಳೊಡನೆ ವಸಹಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿ, ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬೆಸೆದುಕೊಂಡು ಸುಣ್ಣದ ಬಂಡೆಗಳಾಗಿ ಚಿತ್ರ - ವಿಚಿತ್ರ ಆಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವ ನಿರ್ಮಿತ ಏಕ ಮಾತ್ರ ವಿಶಿಷ್ಟ ರಚನೆಯೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೊಂಡಿದೆ. ಇದರ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಲು ಪದಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದೆ! ಇದರ ಉದ್ದ ಸುಮಾರು 2,600 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ (1,600 ಮೈಲಿಗಳು). ಇದರಲ್ಲಿ 900 ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ದ್ವೀಪಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಏನು? ಈ ವಸಾಹತು ಜೀವಿಗಳು ರಚಿಸಿರುವ ಬೃಹತ್ ದಿಬ್ಬಗಳ ನಡುವೆ ಅಗಾಧ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪದ ಸಮುದ್ರ ಜೀವಿಗಳಾದ ತಿಮಿಂಗಲಗಳು, ಡಾಲ್ಫಿನ್ ಗಳು, ಕುಬ್ಜ ಮಿಂಕ್ ತಿಮಿಂಗಲಗಳು, ಗೂನು ಬೆನ್ನಿನ ಡಾಲ್ಫಿನ್ ಗಳು, ಡುಗೊಂಗ್ ಗಳು ವಾಸವಾಗಿವೆ. 1,500ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜಾತಿಯ ಮೀನುಗಳು ಅಪರೂಪದ ಕ್ಲೌನ್ ಫಿಶ್, ರೆಡ್ ಬಾಸ್ ಮುಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ-ಚಿಕ್ಕ ಮೀನುಗಳು ವಾಸವಾಗಿವೆ. ಹಲವಾರು ಕಡಲಾಮೆಗಳ ಆಗಾಧವಾದ ವಸತಿಗಳು ಸಹ ಇಲ್ಲಿವೆ.

'ಪ್ರಕೃತಿ' ಮಾತೇ ನಮಗೆ ನೀಡಲಿರುವ ಈ ನಿಧಿ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಗದ ಈ ಸಂಪತ್ತನ್ನು, ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ, ಗುರುತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಈಗಲೀಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹೆಗಲ ಮೇಲಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಸಂಪತ್ತಿನ ಶೇಕಡ 60 ಭಾಗ ನಾಶವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ 30 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ 'ಪ್ರಕೃತಿ'ಯ ಅದ್ಭುತವೂ ಪೂರ ಅಳಿದು ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಪಾಯದ ಗಂಟೆ ಹೊಡೆದಿದೆ. ಪುಟಾಣಿ ಜೀವಿಗಳು ಲಕ್ಷಾಂತರ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ 'ಗ್ರೇಟ್ ಬ್ಯಾರಿಯರ್ ರೀಫ್' ಮಾನವನ ಇತ್ತೀಚಿನ ಇತಿಹಾಸದ ಕೆಲವೇ ದಶಕಗಳ ಅತಿರೇಕದಿಂದ ಅಳಿವಿನ ಅಂಚನ್ನು ಮುಟ್ಟಿರುವುದು ಒಂದು ವಿಪರ್ಯಾಸವೇ ಸರಿ!. ಪ್ರಾಕೃತಿಕ

ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವುದೇ ಕಾಯಕವನ್ನಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಮನುಷ್ಯ, ಭಸ್ಮಾಸುರನಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು, ಅವನ ಅರಿವಿಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಬಂದಂತಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೆತ್ತಿ ಬಗೆದು ಬರಿದು ಮಾಡಿ ಬಂಜೆಯಾಗಿಸಿದುದೆ ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು, ಹಸಿರನ್ನು ತೊಡೆಸಿ ಹಾಕಿ ಉಸಿರಾಡಲು ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೆ ಮಾಡಿರುವ ಮಾನವ, ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಏನು ತಾನೆ ಉಳಿಸಬಲ್ಲನು? ಧರೆ ಹತ್ತಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಬಿಸಿಯ ಝಳ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ?

'ಪ್ರಕೃತಿ' ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಮನಾಗಿಯೇ ಹಂಚಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಮಾತೆಗೆ ಪಶು ಪಕ್ಷಿ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ. ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಲು ಹಕ್ಕಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಸಾಗರ-ಸಮುದ್ರಗಳು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ. 'ಹವಳದಿಬ್ಬ'ಗಳು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮೀನುಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ನೆಲೆ ನೀಡಿವೆ. ಒಂದು ಚದುರ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ನಿಂದ ಸುಮಾರು 15 ಟನ್ ಮೀನು ಹಾಗೂ ಇತರ ಕಡಲ ಆಹಾರ (seafood) ನಮಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಬಿರುಗಾಳಿ, ಚಂಡಮಾರುತ, ಸುನಾಮಿಗಳು ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೋಭೆಗಳು ಉಂಟಾದಾಗ 'ಹವಳದಿಬ್ಬ'ಗಳು ಅಲೆಗಳ ಅಬ್ಬರವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ, ಪ್ರವಾಹಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಆಸ್ತಿ-ಪಾಸ್ತಿಯ ನಷ್ಟ, ಕರಾವಳಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವವರ ಸಾವು- ನೋವುಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತವೆ.

ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಅಗಣಿತ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜೀವಿಗಳು ಅಡಗಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅರ್ಬುದರೋಗ (ಕ್ಯಾನ್ಸರ್), ಏಡ್ಸ್ ಅಂತಹ ಭಯಂಕರ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ 'ಮದ್ದು' ಹುಡುಕಿ ಹೊರಟಿರುವ ಅನೇಕ ವೈದ್ಯರುಗಳು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

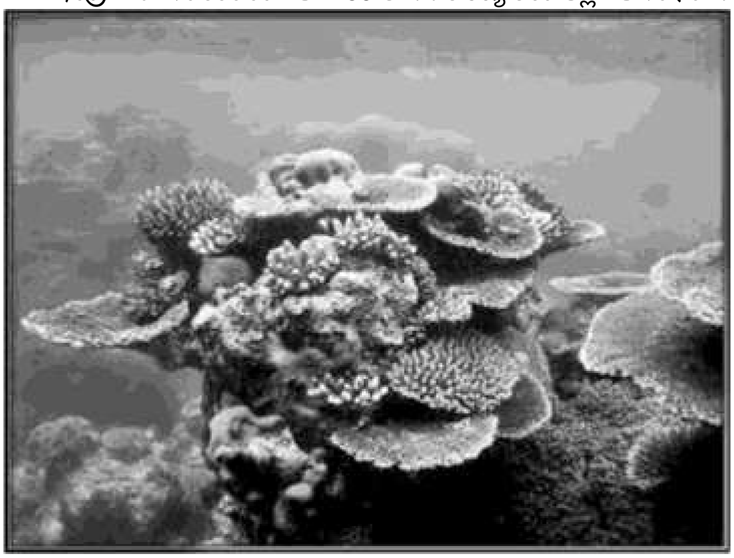

ಈ ಧರೆಯ 'ಅದ್ಭುತ 'ನಿಧಿ ನೆಲೆ' ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ 'ಹವಳದಿಬ್ಬ'ಗಳ ರಮ್ಯ, ರಮಣೀಯ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಪ್ರವಾಸಿಗರು ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾಗಿ ಬರುವುದರಿಂದ 'ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ'ದಿಂದ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ 'ಗಳಿಕೆ' ಲಭ್ಯವಾಗುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟಾದರೂ ವಿವಿಧ ದಿಶೆಗಳಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದಾಗಿ ಈ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ವೈಭವ, ಕಳಹೀನಗೊಂಡು ಅಳಿವಿನ ಅಂಚಿಗೆ, ವೇಗವಾಗಿ ಜಾರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಹೇಗಾದರೂ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸರ್ವನಾಶವಾಗಬಾರದು. ಭೂಮಿಯ ಬಿಸಿ ಏರುವಿಕೆಯಿಂದ ಹವಳಗಳು ಕರಗುತ್ತಿವೆ. ನದಿಗಳಿಂದ ಹರಿದು ಬರುವ ಕಲುಷಿತ ನೀರಿನಿಂದ ಮೀನುಗಳು ಸಾಯುತ್ತಿವೆ. 'ಹವಳ'ದ ಸುಣ್ಣಾಂಶ (ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಂ) ಅನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಹ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗೆಯ ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಂ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಆರೋಗ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎಂಬ ಅಂಶ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ.

ಹಾನಿಕಾರಕ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಧಾನಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದಾಗಿ 'ಹವಳದಿಬ್ಬ'ಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಡೈನಮೇಟ್ ಸಿಡಿಸುವುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸಿಯನೈಡ್ ನೀರಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮೀನಿನ ಕೊಳಗಳಾಗಿ (Fish tank) ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ದಿನೇ ದಿನೇ ಧರೆಯ ಶಾಖ ಏರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ 'ಹವಳ'ದ ಬಣ್ಣ ಬಿಳಿಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ಕಟ್ಟಡಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದ ಬರುವ ಗಷ್ಟು ಸುತ್ತಲೂ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳು 'ಹವಳ ದಿಬ್ಬ'ಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟದೆ ಅವುಗಳು ಸಾಯುತ್ತಿವೆ. 'ಹವಳ'ದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹಾರ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೆರೆಯುವವರಿಗೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದೇ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಎಲ್ಲರೂ, ಅಳಿದುಳಿದಿರುವ ಕಡಲಡಿಯ ಈ ಅಪೂರ್ವ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಕಾದಿರಿಸಲು ಕಂಕಣಬದ್ಧರಾಗಲೇಬೇಕು.

ಕಥೆ

ಬಾಕಿ ಚುಕ್ತಾ

ತ್ರಿವೇಣಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್, ಶಿಕಾಗೊ, ಅಮೆರಿಕ

ಬೇಲೂರಿನ ಬಸ್‌ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು ಕೃಷ್ಣಾಬಾಯಿ. ಮನದಲ್ಲಿ ಆತಂಕ ಮನೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ನಾನು ಹೋಗುವ ತನಕ ತುಂಗಾ ಬದುಕಿರುತ್ತಾಳೆಯೇ? ಅವಳನ್ನು ಕೊನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿರುವ ಕರ್ತವ್ಯವೊಂದನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಇಂಗಿತವಾಗಿತ್ತು. 'ದೇವರೇ, ತುಂಗಾಳನ್ನು ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪುವವರೆಗಾದರೂ ಜೀವದಿಂದಿಡು.' ಎಂದು ಮನದಲ್ಲೇ ದೇವರಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತರು.

ಕೃಷ್ಣಾಬಾಯಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೊರಡುವುದೇ ಅಪರೂಪ. ಅವರಿಗೆ ಬಸ್ಸು, ರೈಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯವಾಗಿ ಓಡಾಡಿ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತಿರದ ಬಂಧುಗಳ ಮದುವೆ, ಮುಂಜಿ ಮುಂತಾದ ಶುಭ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ಅವರ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ ಶ್ರೀನಿಧಿ ತನ್ನದೇ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ತನಗಾಗದಿದ್ದರೆ ಬೇರೇನೋ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಕಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ತಾಯಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಅಕ್ಕರೆ.

ಕೃಷ್ಣಾಳ ಗಂಡ ರಘುಪತಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕಡಿಮೆ. ಮಂದಬುದ್ಧಿಯ ಮನುಷ್ಯ ಆತ. ರಘುಪತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರಾರು ಅವನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣಾಳ ತಂದೆಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದೆ ಮಗಳನ್ನು ಅವನನ್ನು ಧಾರೆ ಎರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಅವರಿದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಮ್ಮ ನಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದರು - 'ನಮಗಿರುವುದು ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ. ಆಸ್ತಿವಂತರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ತಿಂದುಣ್ಣಲಂತೂ ಯಾವ ಕೊರೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮಗೂ ಇನ್ನೂ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮದುವೆಗಿದ್ದಾರೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡಿ' ಎಂದು ಹಿತೈಷಿಯಂತೆ ನಟಿಸಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದರು. ಅತ್ತೆ ರಾಜಮ್ಮಳ ಮಾತಿನ ಮೋಡಿಯೇ ಅಂತಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕವರಾರು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕೃಷ್ಣಾಳಿಗೂ ತಾಯಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಗೊಂಬೆಯಾಗಿದ್ದ ತಂದೆಗೆ ಕೃಷ್ಣಾ ಒಂದು ಹೊರೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಳು. ರಾಜಮ್ಮ ಅವರಾಗೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇ ತಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೃಷ್ಣಾಳ ಮದುವೆಯನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನವೊಂದರಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದರು. ಕೃಷ್ಣಾ ಹೊರಡುವಾಗ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಗಂಟನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದೇನೆಂದು ಕೃಷ್ಣಾ ತೆರೆದು ನೋಡಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಳ ತಾಯಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಿ ಪಾತ್ರೆಗಳು, ಒಂದೆಳೆ ಸರ, ಎರಡು ಜೊತೆ ಕಿವಿಯೋಲೆಗಳಿದ್ದವು. ಅದಿಷ್ಟನ್ನೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ ಕೌಸಲ್ಯಾಳ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಎತ್ತಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ - 'ಮಗು ಕೃಷ್ಣಾ, ಈ ನಿನ್ನ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ತಂದೆಯನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸೇರಿದ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿರು. ನಾನು ಸತ್ತರೂ ಇತ್ತ ಕಡೆ ಸುಳಿಯಬೇಡ' - ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಣ್ಣೀರುಗರೆದಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೃಷ್ಣಾಳಿಗೆ ತವರಿನ ಸಂಬಂಧ ಹರಿದುಹೋಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಅತ್ತ ಕಡೆ ತಲೆ ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಸ್ಥಿತಿ ಬಾಣಲೆಯಿಂದ ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾರಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಲತಾಯಿಯ ಕಾಟದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟಿದ್ದ ಅವಳಿಗೆ ಇತ್ತ ಅತ್ತೆ ರಾಜಮ್ಮನ ಉಪಟಳ ಸಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೆನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೇ ಮನೆಕೆಲಸವಿದ್ದರೂ ನಗುನಗುತ್ತಲೇ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಯಾವುದೋ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಹಂಗಿಸದೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗದು. ಕೃಷ್ಣಾಳ ಅತಿ ಸಾಧು ಸ್ವಭಾವ ಅವರ ದುಷ್ಟ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನೀರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾವನವರಿಗೆ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಕವೆನಿಸಿದರೂ, ಹೆಂಡತಿಯ ವಿರೋಧವನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಧೈರ್ಯವಾಗದೆ ತೆಪ್ಪಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಂಡ ರಘುಪತಿಗಂತೂ ಬುದ್ಧಿ ಕಡಿಮೆ. ಕೃಷ್ಣಾಳಿಗೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬದುಕೇ ಬೇಡವೆನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು . ಆಗೆಲ್ಲಾ ತುಂಗಾ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅತ್ತ ತವರೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಇತ್ತ ಸೇರಿದ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವಿಲ್ಲದ ಕೃಷ್ಣಾಗೆ ತುಂಗಾಳ ಸ್ನೇಹವೊಂದೇ ಬದುಕಲು ಆಸರೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಕೃಷ್ಣಾ ಮತ್ತು ತುಂಗಾ ಇಬ್ಬರೂ ಜೀವದ ಗೆಳತಿಯರು. ಕೃಷ್ಣಾ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಂದಾಗ ತುಂಗಾ ಕೂಡ ಆಗಷ್ಟೇ ಮದುವೆಯಾಗಿ ನೆರೆಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ತುಂಗಾಳ ಗಂಡ ಗಿರಿಧರನಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ತುಂಗಾಳೇ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯ ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುವ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣಾಳಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಓರಗೆಯ ತುಂಗಾಳ ಸ್ನೇಹ ನೆಮ್ಮದಿ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ತುಂಗಾಳಿಂದ ಆಗೀಗ ಹಣ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ರಾಜಮ್ಮ ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬರಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರು ಗೆಳತಿಯರು ತಮ್ಮ ಸುಖ, ದುಃಖಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕೀಟಲೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಸಲುಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ತುಂಗಾಳ ದೇಹಸ್ಥಿತಿ ತುಂಬಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಮನೆಗೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಮಕ್ಕಳ ಲಾಲನೆಪಾಲನೆಗೆ ಕೃಷ್ಣಾಳನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಳು. ಕೃಷ್ಣಾ ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಡುವಾದರೂ ಗೆಳತಿಯ ಮನೆಗೋಡಿ ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ನೆರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕೃಷ್ಣಾಳಂತಹ ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣು ಅತ್ತೆ ರಾಜಮ್ಮನ ಕೈಲಿ ಪಡುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮರುಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ರಾಜಮ್ಮ ಸೊಸೆಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಊಟವನ್ನೂ ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಂಡ, ಮಗನಿಗೆ ಬಡಿಸಿ, ಉಳಿದಿದ್ದನ್ನು ತಾವು ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೃಷ್ಣಾ ಎಷ್ಟೋ ರಾತ್ರಿ ಕಂಬನಿಗರೆಯುತ್ತಾ ಉಪವಾಸವೇ ಮಲಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಂತಹ

ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತುಂಗಾ ಯಾವುದೋ ನೆಪದಿಂದ ಕೃಷ್ಣಳನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಬಲವಂತ ಮಾಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಸವಿಮಾತುಗಳ ಮೂಲಕ ಬದುಕುವ ಆಸೆಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣಾಳ ನೊಂದೆದೆಗೆ ತಂಪೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ತುಂಗಾ ಗಂಡ ಗಿರಿಧರನಿಗೂ ಕೃಷ್ಣಾಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿದಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೂ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅನುಕಂಪವಿತ್ತು. ಕೃಷ್ಣಾಳಿಗೆ ನೆರವಾಗುವಂತೆ ಅವನೇ ತುಂಗಾಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಮದುವೆಯಾಗಿ ವರುಷಗಳೇ ಆದರೂ ಕೃಷ್ಣಾಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಮ್ಮ ಮಗನೇ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲದ ಅತ್ತೆ ರಾಜಮ್ಮನ ಕಿರುಕುಳ ತಾರಕಕ್ಕೇರಿತ್ತು. ಗೆಳತಿ ತುಂಗಾ ಆಗಲೇ ಎರಡು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅದು ರಾಜಮ್ಮನ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಅವರ ಆಕ್ರೋಶವೆಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಾ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಂಶೋದ್ಧಾರಕನನ್ನು ಹೆತ್ತು ಕೊಡದ ಕೃಷ್ಣಾ ಅವರ ಕೆಂಗಣ್ಣಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅತ್ತೆಯ ಬೈಗುಳಗಳನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವುದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಳು ಕೃಷ್ಣಾ. ದುಃಖ ತಡೆಯದಾದಾಗ ಗೆಳತಿ ತುಂಗಾಳ ಎದುರಿಗೆ ಅತ್ತು ಹಗುರಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

***

ಕೃಷ್ಣಾಳ ಜೀವನ ಯಾವುದೇ ಸಂಭ್ರಮ, ಸಂತೋಷಗಳಿಲ್ಲದೆ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸಾಗಿತ್ತು. ರಾಜಮ್ಮನ ಸಹೋದರ ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಅಕ್ಕ-ಬಾವನನ್ನೂ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಹಂಬಲ. ರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಮನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೊಸೆಗೆ ವಹಿಸಲು ಹೊರಡಲು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಮಣಿದು, ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಯಾತ್ರೆಗೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದರು. ಜೊತೆಗೆ ಯಾತ್ರೆಯ ಖರ್ಚನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮನೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದರಿಂದ, 'ಕಾಸು ಖರ್ಚಿಲ್ಲದೆ ಯಾತ್ರೆ ಆಗುವುದಾದರೆ ಆಗಲಿ, ಯಾಕೆ ಈ ಅವಕಾಶ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು?' ಎಂಬುದು ಅವರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವಾಗಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿದ್ದರೂ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ -

'ಸೀತಾರಾಮು, ನಿನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಜೊತೆ ನೀನು ಹಾಯಾಗಿ ಹೋಗಿಬರಬಾರದೇನೊ? ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅದೆಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನವೋ ನಿನಗೆ. ನೀನಿರೋದರಿಂದಲೇ ನನಗೂ ಧೈರ್ಯ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಲ್ಲದ ಈ ಅಪ್ಪ ಮಕ್ಕಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬದುಕು ಏನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೊ' ಎಂದು ಕಣ್ಣೊರೆಸಿಕೊಂಡರು. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು ಅಕ್ಕನ ಮಾತಿನಿಂದ ಸಂತೋಷಗೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ರಾಜಾರಾಯರ ಮುಖ ಸಪ್ಪಗಾಯಿತು. ಘಟವಾಣಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಅರೆಜೀವವಾಗಿರುವ ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ಮರುಗುವವರು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಸಡಗರದಲ್ಲಿ ಹೊರಡುವ ತಯಾರಿಗೆ ತೊಡಗಿದರು ರಾಜಮ್ಮ. ಕೃಷ್ಣಾಳೇ ಸಡಗರದಿಂದ ಅತ್ತೆಗೆ ಯಾತ್ರೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದು ಅವಲಕ್ಕಿ, ರವೆಉಂಡೆ, ಚಕ್ಕುಲಿ, ಕೋಡುಬಳೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಳು. ಅವರಿಗೆ ಮಗ ರಘುಪತಿಯನ್ನೂ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಆಸೆ. ಆದರೆ ಸೊಸೆಯೊಬ್ಬಳನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಸೊಸೆ ಕೃಷ್ಣಾ ತಾವು ಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಸಿ ಬರುವವರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕಿರಿಕಿರಿಯಿಲ್ಲದೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿರುತ್ತಾಳೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಸಂಕಟ ತಂದಿತ್ತು.

ದಿನ ಬಳಕೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಒಂದೆರಡು ಪಾತ್ರೆ-ಪಡಗಗಳು, ಅಡುಗೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ದಿನಸಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊರಗಿರಿಸಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ ಬೀಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡರು.. ಕೃಷ್ಣಾ ಅತ್ತೆಯ ಸಣ್ಣತನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೂ ಗಮನಿಸದಂತೆ ಇರುವುದನ್ನು ರೂಢಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಆಸೆ ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಂತೆ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಬದುಕು, ಗಂಡನ ಪ್ರೀತಿ, ಅತ್ತೆಯಿಂದ ಮಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನಷ್ಟೇ ಬಯಸಿ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅದು ತನಗೆಂದೂ ಸಿಗದು ಎಂದಾದಾಗ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದೆ ನಿರಾಸೆಯ ಕಾರ್ಮೋಡವೇ ಕವಿದಿತ್ತು.

***

ನಿಗದಿತ ದಿನದಲ್ಲಿ ರಾಜಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳು ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಅತ್ತೆ-ಮಾವನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ಒಳಗೆ ಬಂದ ಕೃಷ್ಣಾಳಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿರಾಳವೆನಿಸಿತು. ಕೂತರೆ ನಿಂತರೆ ತಪ್ಪು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ಅತ್ತೆ ಇಲ್ಲದ ಮನೆ ಅವಳಿಗೆ ಅರಮನೆಯಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಅತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆಯೇ ಅವಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸ ತುಂಬಿತು. ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಲೇ ಮನೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದಳು. ಗಂಡ ಮನೆ ಸೇರುವುದು ಇನ್ನು ರಾತ್ರಿಗೇ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರಿಂದ ಗೆಳತಿ ತುಂಗಾಳ ಮನೆಗೋಡಿದಳು

ಕೃಷ್ಣಾ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಲೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಅಕ್ಕಿ ರೊಟ್ಟಿ ತಟ್ಟುತ್ತಾ ಗೆಳತಿಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಳು. ಇಂದು ಅವಳೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವಳ ಮುಂದಿರಿಸಲು ಕಾದಿದ್ದಳು. ತುಂಗಾಳನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆ ಕೃಷ್ಣಾಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯುಕ್ಕಿ ಬಂದಿತು. ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಯಂತೆ ಕಳ್ಳ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಾ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದು ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದಳು.

ಪುಟ 14 ರಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು

CHOLAS WERE NOT HINDUS??

Bangadhipati Debarghya Bhowmick Ray

Recently, Some Tamil Film Stars and politicians have been saying that the Tamils are not Hindus. I do not know about them. But they also say that Cholas were not Hindus. I am only going to discuss about Cholas

The Cholas were visionary. They recorded every detail about themselves they could on temple walls, copper plates and palm leaves.

Sometimes they inscribed the same data on 3 different platforms. So even if someone devastates one source, the others remain intact for corroboration!

Chola Copper Plates provide a detailed lineage that tracks their genealogy. Starting with Thirumaal (Vishnu), Brahma and eventually Surya. Cholas considered themselves Suryavanshis. Interestingly, the devout Shiva bhakts Cholas consider Lord Vishnu, as the first king of their dynasty!

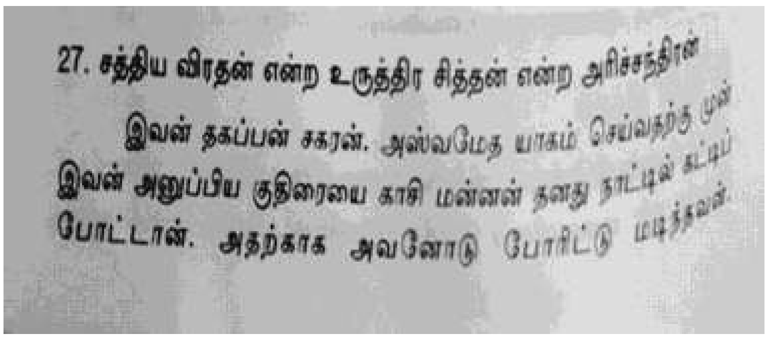

The list goes on with Puranic kings like Harishchandra, Dushyanth, Bharatha and Bhagiratha.

Then we arrive at Raghu-vamsa. Raghu is listed as the 36th king, promptly followed by Dasharath and Lord Rama. Cholas consider themselves to belong to the lineage of Shri Ram!

Kochchenganan, a legendary king is referenced in Puranas as a spider which constructed a web over the linga to prevent Sunlight from directly falling on Shiva.

The spider was reborn as a Chola king. He is credited for building 70 Shiva temples, by Vaishnavite Thirumangai Azhwar!

Chola's family deity (kula deivam) was Nisumbasoodhani, a form of Durga/Kaali which indicates they may also have some lineage from Bengal.

Vijayalaya Chola constructed a temple for the deity immediately after reinstating the Chola rule!

Murugan Temple, Saluvankuppam has inscriptions from Parantaka and Rajaraja periods. Sembiyan Madhevi gave grants for building the Nallur Kamdasamy Temple, in Sri Lanka.

Chola imagery is filled with images of Ganesha. Kulotunga gave the highest grants to Srirangam Ranganathar Temple.

Chola copper plates and inscriptions had both languages- Sanskrit and Tamil.

Rajaraja gave equal wages of Rs.130,732 (in 2022 value) to singers of Vedic and Tamil hymns.

Chola kings did yagnas and followed the scriptures. Being Hindu kings, they were also respectful of other faiths!

TO SUMMARISE:

- Lord Vishnu is their first king: Vaishnavam
- Descendants of Surya- Shouram
- Family Deity is Nisumbasoodhani: Shaktham
- Built Skanda temples: Kaumaram
- Sculpted Ganesha: Ganapatyam
- Devout Shiva Worshippers: Shaivam

Everything in this article is evidence-based on stone inscriptions, copper plates, etc.

NEW YORK TIMES ADVERTISES FOR THE POST OF A CORRESPONDENT IN INDIA

NESARU Documentation

On the 1st of July, The New York Times posted an entry-level job requirement on their website and on LinkedIn. While the hiring process of any establishment seems to be a routine affair, at New York Times, they thought it fit to post very specific requirements for the job – being anti-Hindu and anti-Modi. The job posting was for that of a South Asia Business Correspondent in New Delhi.

In their ad, the specific purpose of the New York Times seems to be to appeal to candidates who can write against the democratically elected government in India and contribute to a tirade that can only be called a "regime change" operation.

At the very outset of the job posting, New York Times interestingly mentions how India is poised to overtake China in terms of its population and how India has "ambitions of winning a greater voice on the world stage". Just after mentioning India's ambitions, the ad goes on to mention how "Under Narendra Modi, its charismatic prime minister, India has moved to rival China's economic and political heft in Asia, a drama playing out along their tense border and within national capitals across the region".

India will soon surpass China in population, if it hasn't already, and has ambitions of winning a greater voice on the world stage. Under Naredra Modi, its charismatic prime minister, India has moved to rival China's economic and political heft in Asia, a drama playing out along their tense border and within national Capitals across the region. Domestically, India is a melting pot of people and languages grappling with difficult questions of class and wealth disparity. It has a well-educated and aspiring middle class coveted by Amazon, Walmart and other major global companies. A new class of Indian business tycoon has won a rapt audience on Wall street and London. Yet hundreds of millions of people are struggling for a better life for their children, and India's once fast growing economy is showing signs of stalling.

Job posting by the New York Times

At the very beginning of their job posting, New York Times seems to grudge that India has ambitions to surpass China's "economic and political heft" in Asia and is indulged in a "drama" playing out at the tense border with China. The words used, "drama" for example, reveals the very core of what NYT stands for.

It is pertinent to note here that China Daily, a propaganda outlet of the Chinese government, has reportedly paid $19 million to American newspapers in advertisement and printing charges in 4 years. As per the documents filed by China Daily with the Justice Department, the Communist party mouthpiece had paid over $6 million to the Wall Street Journal (WSJ), $4.6 million to the Washington Post, $2,40,000 to Foreign Policy, $50,000 to the New York Times, $34,600 to The Des Moines Register and $76,000 to CQ-Roll Call. In fact, The Communist party-mouthpiece had also spent $2,65,822 on advertising on Twitter.

But the problematic job posting does not stop there. The New York Times job posting makes it amply clear that a visceral hatred for Hindus and Modi is also a pre-requisite to get the job.

India's Future now stands at crossroads. Mr. Modi is advocating self-sufficient, muscular nationalism centered on the country's Hindu majority. That vision puts him at odds with the interfaith, multicultural goals of modern India's founders. The government's growing efforts to police online speech and media discourse have raised difficult questions about balancing issues of security and privacy with free speech. Technology is both a help and a hindrance. The position includes coverage of neighbouring countries like Pakistan, Bangladesh, Nepal, Sri Lanka, Bhutan and the Maldives each with its own rich history and complicated relations with its enormous neighbour.

From fake narratives about ‘Muslims in fear’ to dismissive, hateful articles on India’s culture, traditions and customs, they have done all they could to further their narrative against India. When one looks at their past reports on India, a distinguished pattern emerges. Issues, data, facts notwithstanding, NYT only loves to malign India. A tax department raid on the promoters of NDTV and NYT comes up with an editorial titled ‘India’s Battered Free Press’. Then in November 2017, NYT hits another level, they run an op-ed on how the Saree, India’s widely popular female attire is in fact, a ‘Tool of Hindu Nationalist Campaign’. Mahindra and Mahindra opens a manufacturing plant in the US and NYT start the same old condescension, totally ignoring the fact that Mahindra has a significant presence in their country already.Not just India’s present, NYT had attacked India’s past too. They have even criticised India’s freedom struggle. From insulting the victims of the Godhra massacre to enabling the bogey of Hindu terror, NYT has done it all. With this new job posting, NYT has cemented its place as one of the platforms that are at the forefront of maligning the nation, and clearly, it is looking for more people who can help them in their “cause”.

ಪುಟ 12 ರಿಂದ

‘ಕೃಷ್ಣಾ, ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಬಿಡೆ. ನೀನು ಬರುತ್ತೀಯೆಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನಿನಗೂ ಸೇರಿಸಿಯೇ ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ನೋಡು‘ - ತುಂಗಾ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ನುಡಿದಳು.

‘ಕೃಷ್ಣಾ… ನಿನ್ನ ಬರವನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ, ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೊಂದು ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕು. ಮಾಡುತ್ತೀಯಾ? ಎಂದು ರಾಗವಾಗಿ ನುಡಿದು ಹಬೆಯಾಡುವ ಕಾಫಿ ಲೋಟವನ್ನು ಗೆಳತಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಳು ತುಂಗಾ .

‘ಏನು ಹೇಳು. ನಿನ್ನಂತಹ ಪ್ರಾಣ ಸಖಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವೆನೇ? ಎಂದಳು ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ.’

‘ಮಾತು ಕೊಡುವ ಮುನ್ನ ಒಮ್ಮೆ ಯೋಚಿಸು. ಆಮೇಲೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವಂತಾದೀತು.’

‘ಅದೇನೆಂದು ಹೇಳಬಾರದೇ?’ ಎಂದು ಸಹನೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸಿಡುಕಿದಳು ಕೃಷ್ಣಾ.

ನಿನಗೇ ತಿಳಿದಿದೆ. ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ನನಗೆ ಈ ಎರಡು ತುಂಟ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಕೂಸನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಆರೂ ತುಂಬದ ಈ ಹಸುಗಂದನನ್ನು ನೀನೇ ಸಾಕಿ ಬೆಳೆಸು. ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದರೆ ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಯಜಮಾನರನ್ನೂಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಅತ್ತೆಯನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಭಾರವೂ ನನ್ನದೇ.’ ಎಂದಳು ಒಂದೇ ಉಸಿರಿನಲ್ಲಿ.

ಕೃಷ್ಣಾ ಗೆಳತಿಯ ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂಕಳಾಗಿದ್ದಳು ಗೆಳತಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕೊರಗನ್ನು ನೀಗಲು ತನ್ನ ಅನಾರೋಗ್ಯವನ್ನೇ ನೆಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆದರೆ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? ಕೃಷ್ಣಾ ಹಲವಾರು ಕಾರಣ ನೀಡಿ ನಿರಾಕರಿಸಲು ನೋಡಿದಳು. ಕೃಷ್ಣಾಳ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ, ಕೊನೆಗೂ ತುಂಗಾ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

****

ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳಿಹೋಗಿದ್ದವು. ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತುಂಗಾಳ ಪುಟ್ಟ ಮಗುವನ್ನು ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಳು ಕೃಷ್ಣಾ. ಅವಳ ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರು ಗತಿಸಿದ್ದರು. ಗಂಡ ರಘುಪತಿಗೆ ವಯೋಸಹಜ ಆನಾರೋಗ್ಯ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಕೃಷ್ಣಾಳನ್ನು ತನ್ನ ಹೆತ್ತತಾಯಿಯೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀನಿಧಿ, ನೋಡಲು ಸುಂದರನೂ, ಸದ್ಗುಣಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ.. ಓದಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದಿದ್ದ ಅವನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಗೇರಿದ್ದ. ತಾಯಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಮಗನಿಗೆ ಅವನ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯನ್ನೂ, ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಗೆಳತಿಗೆ ಅವಳ ಮಗನನ್ನೂ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ, ಹೊರಟುಬಂದು, ಅದರಂತೆ ತುಂಗಾಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದರು, ಕೃಷ್ಣಾ.

ಈಗಲೋ ಆಗಲೋ ಎನ್ನುವಂತಿದ್ದ ತುಂಗಾ ಗೆಳತಿಗಾಗಿ ಜೀವ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಂತಿತ್ತು. ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ನರಳಿದ ಶರೀರ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿತ್ತು. ಕೃಷ್ಣಾ ತುಂಗಾಳ ನಿಶ್ಯಕ್ತ ಕೈಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ‘ತುಂಗಾ, ನೋಡು ಇವನು ನಿನ್ನ ಮಗ, ಶ್ರೀನಿಧಿ. ಹೇಗೆ ಕಣ್ತುಂಬುವಂತೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾನೆ ನೋಡು. ನೀನು ನಿನ್ನ ಕಂದನನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಲಿಟ್ಟು ಬರಿದಾದ ಬಾಳನ್ನು ಬಂಗಾರವಾಗಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನ ಋಣವನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗಾದರೂ ತೀರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇನೆ?’ ಎಂದು ಬಿಕ್ಕಿದರು.

ತುಂಗಾಳ ನಿರ್ಜೀವ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವ ಸಂಚಾರವಾದಂತಾಯಿತು. ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀನಿಧಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳ ಮುಖ ಆನಂದದಿಂದ ಅರಳಿತು. ಮಗನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ತಲೆ ನೇವರಿಸಿ ಹರಸುವಂತೆ ಕೈ ಎತ್ತಿದರು. ಕಂಗಳ ತುಂಬಾ ಆನಂದದ ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆಕೆಯ ದೇಹ ಜಡವಾಯಿತು. ‘ಅಯ್ಯೋ, ನನ್ನ ಜೀವದ ಗೆಳತಿ, ಹೋಗೆ ಬಿಟ್ಟೆಯಾ…’ ಎಂಬ ಚೀತ್ಕಾರ ಕೃಷ್ಣಾಬಾಯಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬಿತ್ತು!

Vinayaditya Chalukya Ruler

\- Satyashraya

Vinayaditya, forgotten ruler who spread his supremacy in both North and South and made it to reach up to Iran in the West Bengal, Sri Lanka, Cambodia, China in the East.

Medieval Karnataka rulers made their influence and supremacy to reach Eastern World.

The Chalukyas of Badami (540-756 CE) spread their supremacy in Sri Lanka (Simhala) Khmer (Cambodia) (in Kannada it is called Kavera or Kamera) and reached till South China. The Chinese record call chalukya as Chillu-Ki-Pa-Lo.

During the rule of vinayaditya (681-696 CE) he levied tribute from the king of Parasika, simhala and Kavera. On the basis of records, it is evident that vinayaditya extract tribute soon these kings. In fact, that appears to be some dement of truth in the expression relating to the Chalukya ruler's enterprise across the seas.

The Chinese historian Ma-Twan-Lin, has recorded that the Chalukya ruler Chi-Lu-Khi-Pa-Lo is chalu kya Vallabha visiting China in the year 692 CE. He must have passed through Khmer (Kambuja-Cambodia).

Unfortunately, while the Tamil historians have recorded the rule of Chola Kings Indo China historians in genera have ignored the chalukya's who actually subjugated the cholas Harshavardhan and others.

ಯಾವುದು ಐಶ್ವರ್ಯ ಯಾವುದು ಕಸ

ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಐಶ್ವರ್ಯವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡೋದು, ಕಸ ಬೇಡದ್ದು ಎಂಬ ಅನಿಸಿಕೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಕಾಲದಿಂದ ಇದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ದಿಟ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ಮರು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 'ಮತ್ತೆ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಾರದು' ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಎಳೆತನದಲ್ಲೇ ಬೆಳೆಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ “ಐಶ್ವರ್ಯ” ಎಂದರೇನು? ಸಂಸ್ಕೃತ ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಭಾಷೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ಕಟ್ಟಿದ್ದು. ಪ್ರತಿ ಮಾತಿಗೆ ಬಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ತಿಳಿವಿದೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಮಾತಿನ ಕಡೆಯ ಸದ್ದು 'ಯ' ಎಂದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಅದರ ಅದರಿಂದ ಬಂದ ಎಂಬುದೇ ಅರ್ಥ. ಕೌಟಿಲ್ಯ ಎಂದರೆ ಕುಟಿಲದಿಂದ ಎದ್ದವನು ಎಂದರ್ಥ. ಸಾಂಗತ್ಯ ಎಂದರೆ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಬಂದದ್ದು.

ಹೀಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಎಂದರೆ ಈಶ್ವರನಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಎಂದರ್ಥ. ಈಶ್ವರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲ ಐಶ್ವರ್ಯ. ಅವನು ಯಾವ ಕಸವನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ನೆಲವಾಗಲಿ ನೀರಾಗಲಿ, ಗಾಳಿಯಾಗಲಿ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲಾಗಲಿ ಗಿಡಮರಗಳಾಗಲಿ ಕಲ್ಲಾಗಲಿ ಮಣ್ಣಾಗಲಿ ಯಾವುದು ಕಸವಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ಅವನಿತ್ತ ಐಶ್ವರ್ಯ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಬಳಸಿದ ಮೇಲೆ ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಹೊರಗೆಸೆಯುವ ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ಅವು ಕಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಗಾಳಿಯನ್ನು ನಾವು ಸೇವಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಅದು ನಮಗೆ ಕಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಗಿಡಮರಗಳಿಗೆ ಉಸಿರಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂತೆಯೇ ನೀರೂ ಕೂಡ. "ಆಳು ಮುಟ್ಟಿದ ಕೆಲಸ ಹಾಳು" ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ನಾವು ಆಳುಗಳು ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವು ದಿಟವಾಗಿ ಕಸವಾಗುತ್ತವೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಅವು "ಐಶ್ವರ್ಯ" - 'ಕಸ'ವಾಗುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೇ.

ಈ ಕಸವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಐಶ್ವರ್ಯಗೊಳಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ನಮಗೆ ಕಸವೆಂದು ತೋರಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಗೊಳಿಸುವ ತಂತ್ರಗಳು ಈಗ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ನಮಗೆ ಬೇಡದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸುಡುವ ಬಗೆ ನಮ್ಮ ಗಾಳಿ, ಆಕಾಶ, ನೆಲಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಸರಿ ಹೋಗದಂತೆ ಮಾಡುವ ಬಗೆಯಾಗಿದೆ.

ಕೂಡಲೇ ನಾವು ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಇವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳು ತಿಂದರೆ ಲೇಸು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ 'ಅತ್ಯಂತ ಸಂಶೋಧನೆ' ಫಲವಾದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಅನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಅದೇನೋ ಕರಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅದು ಕರಗದಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣಿನ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಾಗಲಿ ದಾರಿಯನ್ನು ಸಮ ಮಾಡುವ ಅಂಟು ಮರಳಾಗಲಿ ಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಕರಗದಿರುವ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲೂ ಕಸವಿಲ್ಲ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಸವಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕು.

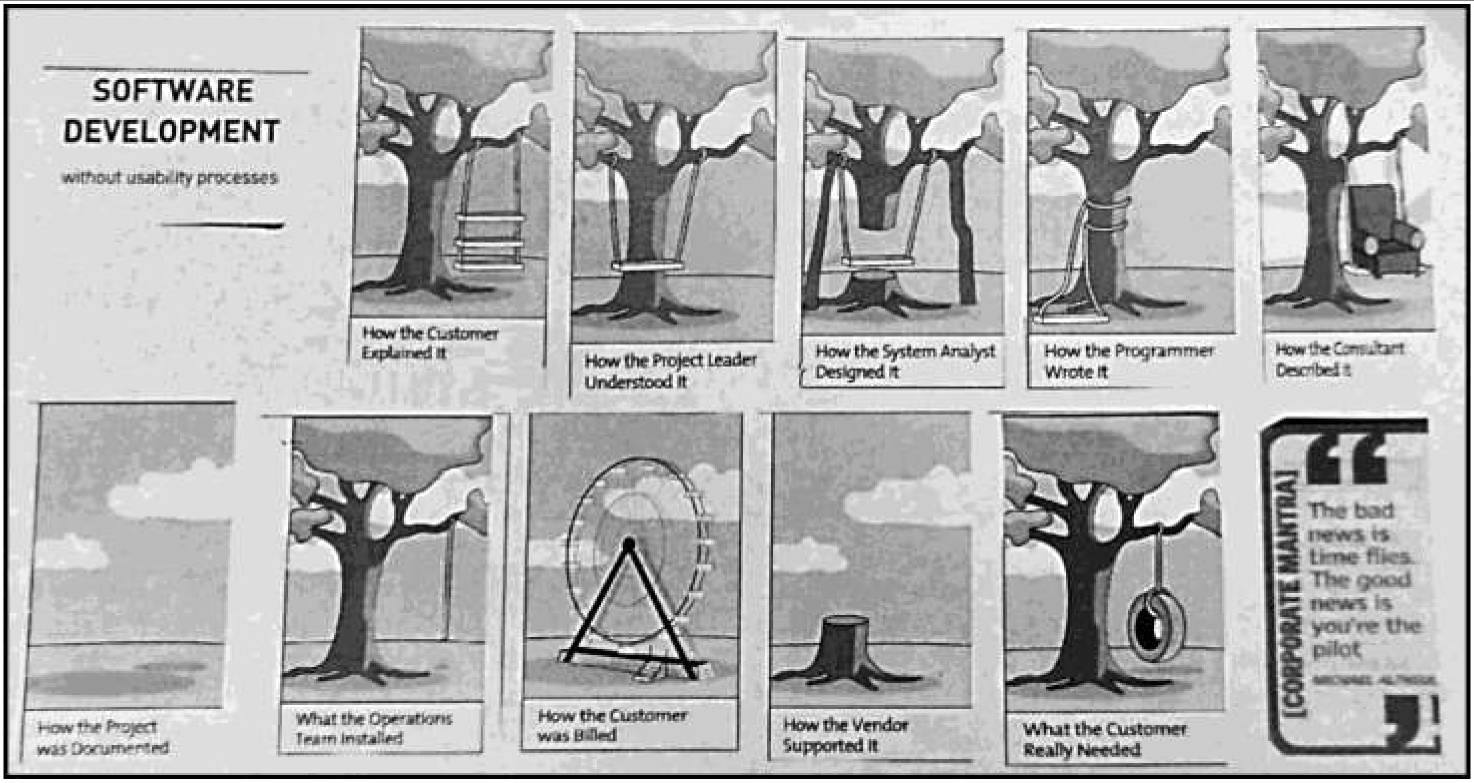

FUNNY BUSINESS Stop being late to work Kumar had this problem of getting up late in the morning and was always late for work. His boss was mad at him and threatened to fire him if he couldn't do something about it. So Kumar went his doctor who gave him a pill and told him to take it before he went to bed. Kumar slept well and in fact beat the alarm in the morning by almost two hours. He had leisurely breakfast and drove cheerfully to work. "Boss". He said, "the pill actually worked!"
"That's all fine," said the boss, "But, where were you yesterday?"

GUESS THE BOLLYWOOD ACTRESSES

1 She is a Dot on your Forehead
2 She is always New
3 She is your Brother
4 She is Full Moon
5 She is for your Eyes
6 She is 4 your Neck
7 She is on the Cheeks
8 She is Flower
9 She is a Fruit
10 She is your Fortune
11 She is Magic
12 She is on your Pam
13 She is what we call Shyness
14 She is a Queen
15 She is for your wrists
16 Lavishness
17 A Lamp
18 A Holy Book
19 A Hope
20 Kaamdev' Wife
21 A Precious Stone
22 Prayer
23 Honey
24 Education
25 Devotion

Answers to the last month puzzles & teasers

Quickies 1: The two hands will form right angles again after 360/11 minutes

Quickies 2: a) 15 (3*5) +1+1+3 b) 19 (19*1) +1*1*1

Riddles : 1) Fire 2) Match 3) Postage Stamp 4) Darkness 5) Southern Hemisphere 6) Priest 7) Tennis Ball 8) Are you asleep yet 9) Telephone 10) Mirror

Compiled by Sri Ananth Banwasi

Hindu Hinduism Origins Ecosystem Behaviour Model

Since ages we have been hearing the name Hindu. In fast wherever and official form has to be filled in place of religion we fill in Hinduism. But have we ever wondered or thought how? what? this name has originated or what it means most of us do not bother.

Recently one Karnataka politician stated it came from Persia and it means dirty and foul. There was a rukus and two days later he quoted Swami Dayanand Saraswati who founded Arya samaj. whenever a political puzzle particular particularly thought for votes, miss interpretation is deliberately created.

None of us have any names. It is something the other scholars for identification. For example, kannadigas call Tamil as Konga. There is a land called Kongu Nattu which is South of Mysore and Kollegal district. The name has stuck. Similarly, Tamil scholars Karnatakar with they mean we are not civilized or developed.

Who are the neighbours of this land which we call India?

On South it is enveloped by sea, on the west Iran, on the east by Myanmar, Thailand, on the north Tibet, Kazakhistan, Turkmenistan and Uzbekistan. Afghanistan which for ages was called Gandhara was part of India till the British durand line.

"IRAN" the natives there in call the land Iran which is a derivative of Aryan as they themselves state. It is the land which had continuous contact with India even before Indus valley civilization. They used to speak a language AVESTAN which is greatly similar to Vedic language. Fire worship is common to both lands. Iran is a barren land without any main rivers. It it borders Caspian Sea which name originate from Kashyap. iranians always travelled both by land and sea with the adjoining land. Both ways they had to cross a major river which is called by Indians or sindu. Sindhu is Vedic Sanskrit Means a HUGE AMOUNT OF WATER. Boats property Arabian sea could enter into Sindhu to travel to North.

Each community has a different way of pronouncing sounds. What we pronounce as 'SA', the Iranians pronounce as 'HA'. So Sindhu became Hindu. Please also mind what is number 7 called in Sanskrit?

It is called SAPTA. In Iranian or as later westerns called it as Persian SAPTA is pronounced as HAFTA which also means 7. A week which have 7 days is called HAFTA. So this land was called by our Western neighbour as Hindu and later when Islam entered it became Hindustan land of Hindus. Today the Sindhu river flows mostly in Pakistan and still Pakistani's ca us Hindu's. The Greek invaders and travellers who came earlier called as INDUS, greeks have a habit of adding 'S' to all names. The neighbours of greeks Romans called it INDIEN. The English made it INDIA It is the name of river which changed due to the variation of various tongues.

The Chinese travellers who came later mention GANGA as this is the major river which they encounter when they came down from Himalayas. This land did it ever have one kind of faith one kind of dress one kind of language like other lands? No, people of various faiths lived here peacefully. They followed their own customs languages and even food. Interaction over thousands of years brought some similarities.

India is the only land where in MOTHER FIGURE is venerated. While all other lands call it their FATHER LAND in this land it is called MOTHERLAND. This mother product each and every village in this land. She is the Deity who guards her children. See later was identified as KALI, DURGA, SHARADA, LAKSHMI.

There are some barie concepts which is common to all those communities who live here. KARMA aur consequence of your deeds is going to follow you. You are going to be born again and again to suffer the consequence of your acts. This is same to all other lands and unique to this land.

The Mysore Association is going to have a series of lecture cum discussions from eminent and knowledgeable personalities on HINDU CULTURE, IT'S ORIGINS GOALS AND BEHAVIOUR MODELS beginning from January 22, 2023.

A CALL IS HERE BY GIVEN TO ALL OF YOU TO ATTEND PLEASE COME LISTEN AND DISCUSS.

Few More Strides Before the Centenary

- **M. A. N. Prasad**

We are bringing from this issue a serial by M.A.N. Prasad about the Association. Prasad has been associated with the management of the Association for more than two decades and has gone through the times when we renovated and rebuilt our building. He will be sharing his intimate knowledge of the Association with the readers through these columns.

- Editor

If you are wondering as to whose centenary celebration I am talking about, it is that of our Mysore Association, which will be completing its centenary shortly. It is indeed a great achievement to have sustained itself, grown and to celebrate its centenary by any organization. It shows the consistent efforts of a couple of generations, which has contributed to such growth of the organization.

An occasion like this makes you think about the years you spent with such an organization, the good and difficult times you faced and happenings in the past about which you have read or heard. Having been in its Managing Committee for nearly twenty-five years, you know a lot about the organization and here is an effort to share that with the readers.

My work brought me to Mumbai (Bombay then) towards the end of 1976. Before that I was an occasional visitor to this place. My activity was limited to attending programmes of Association. Sometime in late 1979 one day Rama and Sarita came home late in the night and wanted to know if I could act in one of the plays being planned by the association? I said I could do so but I would be away for a few days on tour, which might not be suitable to their rehearsal schedules. As luck would have it, some other member of the play was also going out of town at the same time and so they said that it would be alright. I joined the play from next day.

For quite some time theatre activity was the only activity I was associated with at the Association. One-day K. Manjunathiah met me and asked if I could take up the organizing of a photographic exhibition of Kannada theatre in Bombay over the years. The Association had a huge collection of photographs of the plays enacted by them and we needed to organize a display suitably. I said I could do that and requested him to get me some people to help. Initially we thought of arranging the display in the hall in the 1st floor. We bought some

'Chimanlal's' coloured sheets, which we would paste on the walls to provide background, and fix the photographs on it. We sorted the photographs play-wise and period-wise and displayed them decade-wise. As we were organising this, Manjunathiah spoke to other theatre groups and they all enthusiastically gave their collection of photographs. Our display went on increasing. From the hall we extended to TT room, Reading room, Billiards room and soon, Photographs, hand bills, and various other memorabilia were presented. In the 40's, when Kailasam was here, Association presented his play at Nappoo Hall. Kailasam had himself designed the handbill for this play which said, "ಅಪ್ಪಡೇಟ್ ಅಮ್ಮಾವ್ರಿಗೆ ಪ್ರತ್ತೀಕ ಸ್ಥಳ. ರೋಧಿಶೋ ಶಿಶುಗಳನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಕ್ಲೋರೋಫಾರ್ಮ್ ಖರ್ಚು ನಿಮ್ಮದೇ" We displayed this also at the exhibition. The exhibition was a great success. For the first time, such an event was organized.

Now that I got slightly active in the Association, I was asked to contest in the election for Managing Committee. I did so and got the highest number of Votes. So I got into the Managing Committee and was made the Chairman of Fine Arts.

In Mumbai, the Kannada plays do not get to have many shows, because the audience is limited. It is to the credit of Association's fine art section that many of its plays have been staged many times. 'Belli Bailu' was one such play which had been staged many times. We had been invited to present this play at Bangalore. Since we were going to Bangalore, I planned to take a week's off after the play. Close to our scheduled departure to Bangalore, a meeting got fixed up and my boss wanted me to cancel my leave and be present at the meeting. I told him that cancelling my leave to be present at the meeting is okay, but I am acting in a play and it is unfair to opt out of it at this last moment. I have to be in Bangalore on that date for the play. That afternoon the boss called me again. He gave me a letter to read. It was a letter from one of the Consulates regarding some radioactive products. He asked me to conduct a survey, preferably in Bangalore and give my report about these products. So, though my leave got cancelled, I was able to participate in the play at Bangalore.

ಮುಂಬರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಶನಿವಾರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 31, 2022

ಸಂಜೆ 8.00ಕ್ಕೆ

"ಮುಂಬರುವ ಕಾರು ಹಬ್ಬವನ್ನು ಎದಿರು ನೋಡುತ್ತಾ"

ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಜೆ ಸೇರಿ ಹಾಡಿ, ಕುಣಿದು,

ಆಟವಾಡಿ ನಲಿಯುವುದು.

ಆಮೇಲೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ ತಿನಿಸು

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಕಲಾವಿದರಿಂದ

ಸುಗಮ ಸಂಗೀತ ಸಂಜೆ

ಶ್ರೀಮತಿ ಮಂಗಳಾ ರವಿ

ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಪ್ರಿಯಾ ರಘುನಂದನ್

ಶ್ರೀ. ಕೆ. ರವಿ ಮತ್ತು ತಂಡದವರಿಂದ.

ಕನ್ನಡ ಗೀತೆಗಳ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ, ಇಂತಹ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಕೇಳುವ ಭಾಗ್ಯ

ಭಾನುವಾರ, ಜನವರಿ 8, 2023ರ ಸಂಜೆ 6.30ಕ್ಕೆ ಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ.

ಬನ್ನಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ

ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಎದೆ ತುಂಬಿ ಕುಣಿಯೋಣ.

Edited by Dr. Jyothi Satish, Printed & Published by Hon. Secretary, The Mysore Association Bombay, Mumbai - 400019. Tel: 2403 7065
Email : mysoreassociation.mumbai@gmail.com Website: www.mysoreassociation.in Printed by Aarati Art Printers, Fort, Mumbai - 1 Mob.: 98201 60077